

ԵՐԿՐԻ ԲԱԺԱՆՈՒՄԸ

(Die Teilung der Erde)

Շ Ի Լ Լ Ե Ր Ի

— «Առէք երկիրն», ասաց Ջևար երկրնքից,
ի լուր մարդկանց. «ասէք, ձերն է այս աշխարհ!
Ժառանգութիւն թողնում եմ ձեզ այս օրից.
Բաժանեցէք եղբայրաբար և արդար»:

—
Ով ձեռք ունէր, վազեց դէպի իր բաժին.
Մանուկ ու ծեր, դէ՛, առաջ են ըշտապում.
Մըշակն առաւ պըտուղները դաշտային.
Մեծատունը գընաց որսալ անտառում:

—
Վաճառականը լըցնում է ամբարներ,
Կրօնաւորը ընտրում է հին, թունդ գլինին.
Արքան փակում հրապարակներ, կամուրջներ
եւ յայտնում է. «Տասանորդը իմ բաժին»:

—
Ամենքից ուշ, երբ բաժանուած էր աշխարհ,
Հեռու տեղից եկաւ պոյէտն անաղան.
Բայց ոչ մի տեղ, աւանդ, ոչինչ էլ չը կար.
Եւ ամեն ինչ ունէր տէր ու տիրական:

—
«Վայ ինձ, մի՞թէ բոլոր մարդկանց մէջ միայն
Մոռացուած եմ ես, սիրեցեալ քո որդին»,
Կողկողագին խօսեց պոյէտն ողբաձայն
եւ հըրաժեշտ տըւեց Ջևարի գահոյքին:

— «Մինչ երազով տարուած էիր դու երկրում»,
 Խօսեց Աստուած. «էլ մի վիճիր դու ինձ հետ,
 Ո՛ւր էիր դու, երբ աշխարհն էր բաժանուում»
 «Քեզ մօտ էի», պատասխանում է պոյէտ:

—
 «Իմ հայեացքը դէմքիդ էի բևեռած,
 Լըսում էի դաշն հընչիւններ երկընքի.
 Ներիր, որ քո մաքուր լուսով հրապուրուած՝
 Աշխարհային բարիքները կորցըրի:»

— «Փոյթ չէ, ասաց Ձևը ազնիւ պոյէտին.
 էլ իմը չեն աշուն, և որս, և շուկան.
 Բայց թէ կուզես ապրել ինձ հետ միասին,—
 Երկինքը բաց է քո առջև ամեն ժամ:»

Լ. Մանուէլեան